

Děti jsme nechali u babičky, kdybychom věděli, co se stane, měli bychom je sebou...

Evička 5 let

Já vám je ohlížím

Jára 6 let

Jana 3 roky

Když přijeli poprvé, tak jsme je vítali, mávali jsme jim. Já tam byla v kůži. A potom v 68 jsme je nemávali...

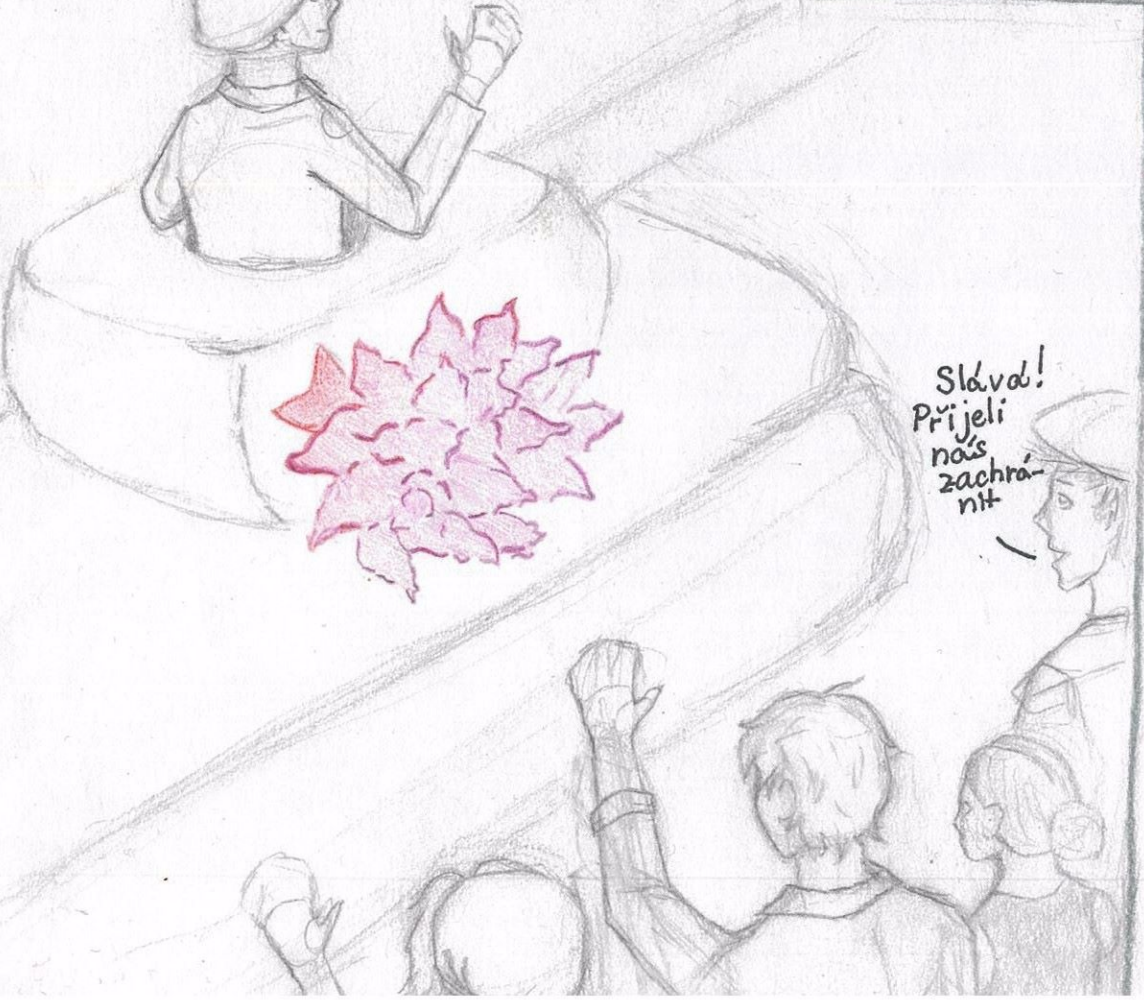
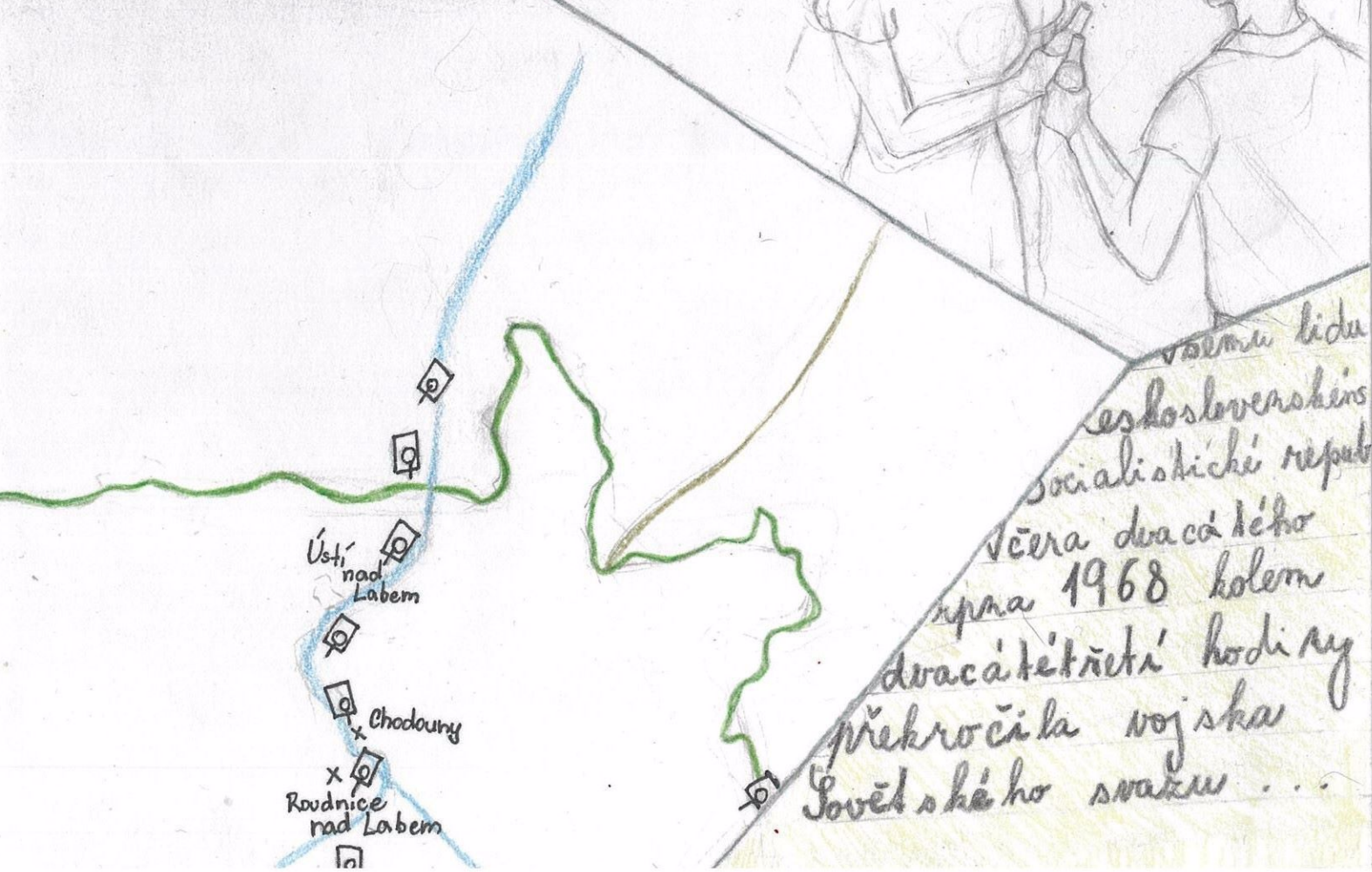
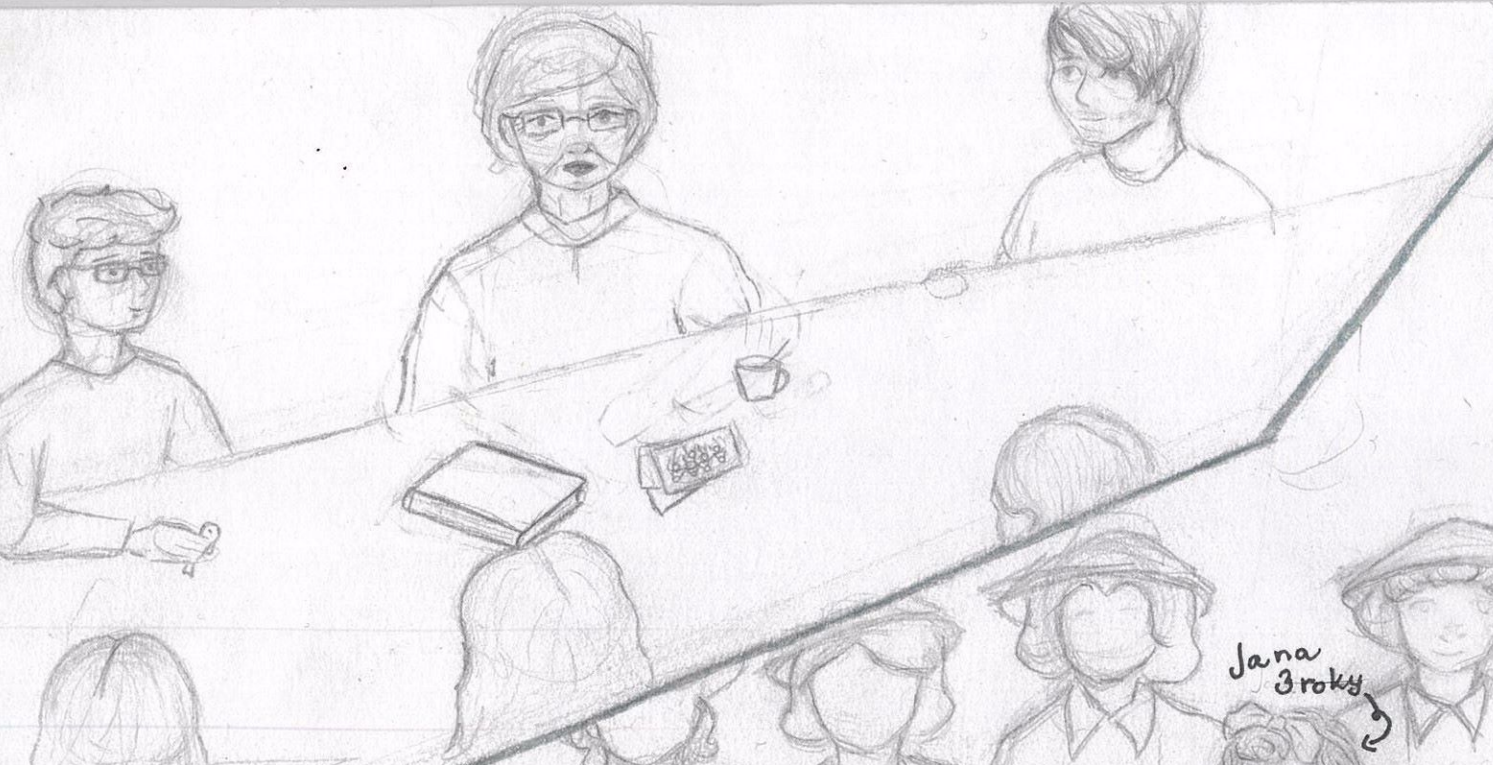
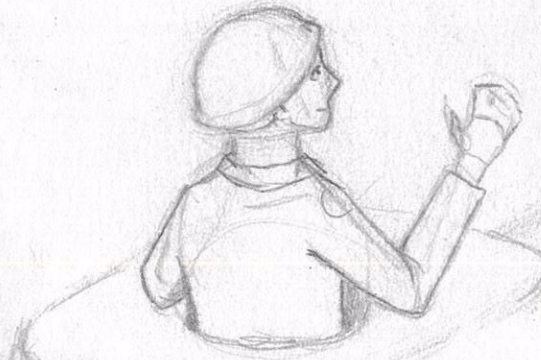
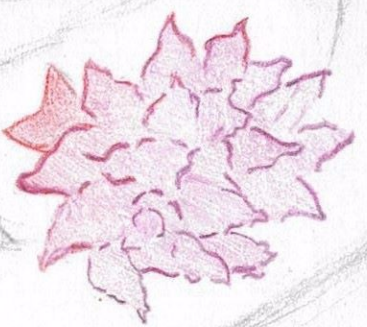
Na děti!

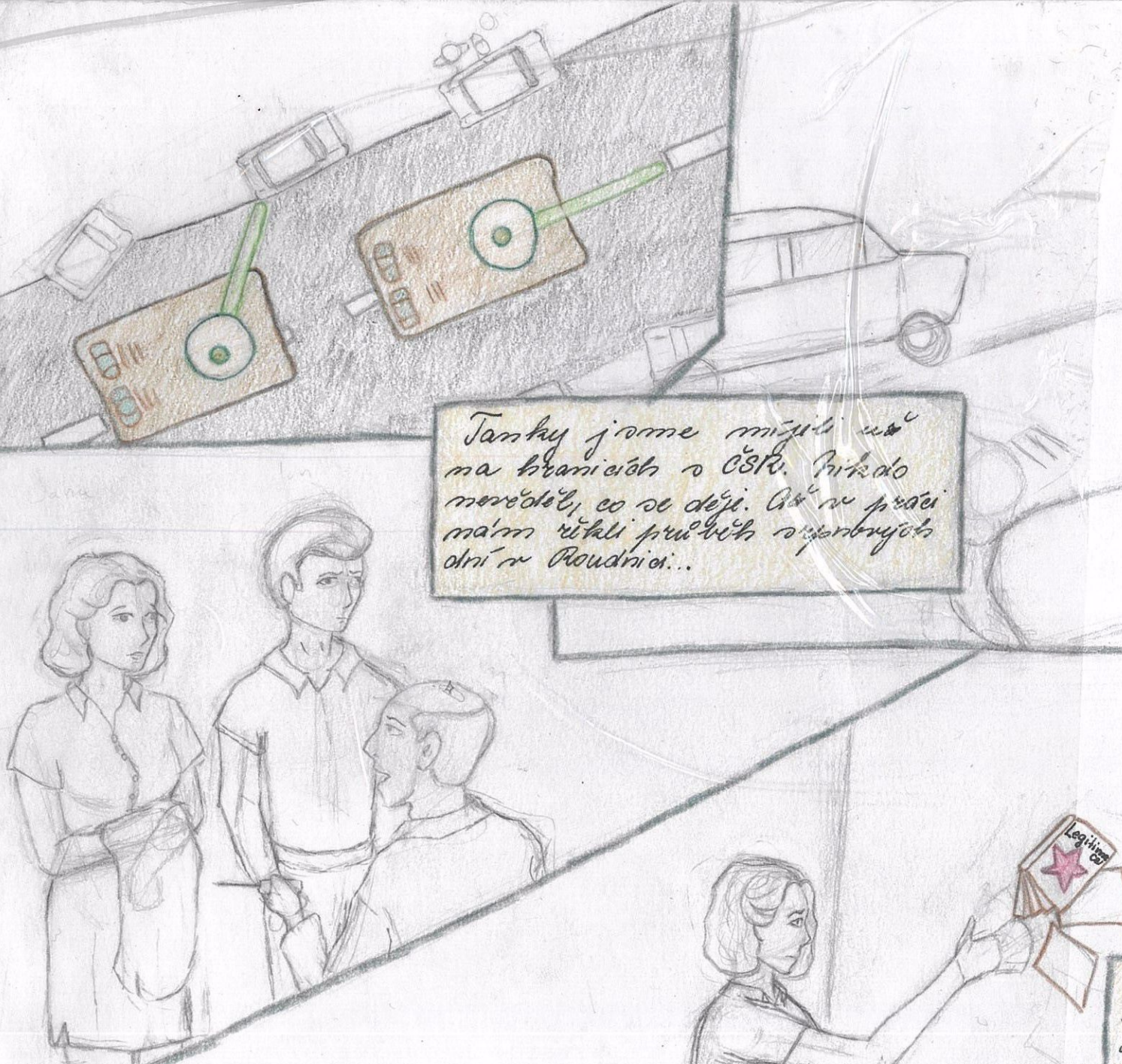
všechnu lidu eskoslovenské socialistické republiky večera dvacátého srpna 1968 kolem dvacátitřetí hodiny překročila vojska Sovětského svazu...

Slová! Přijeli nás zachránit

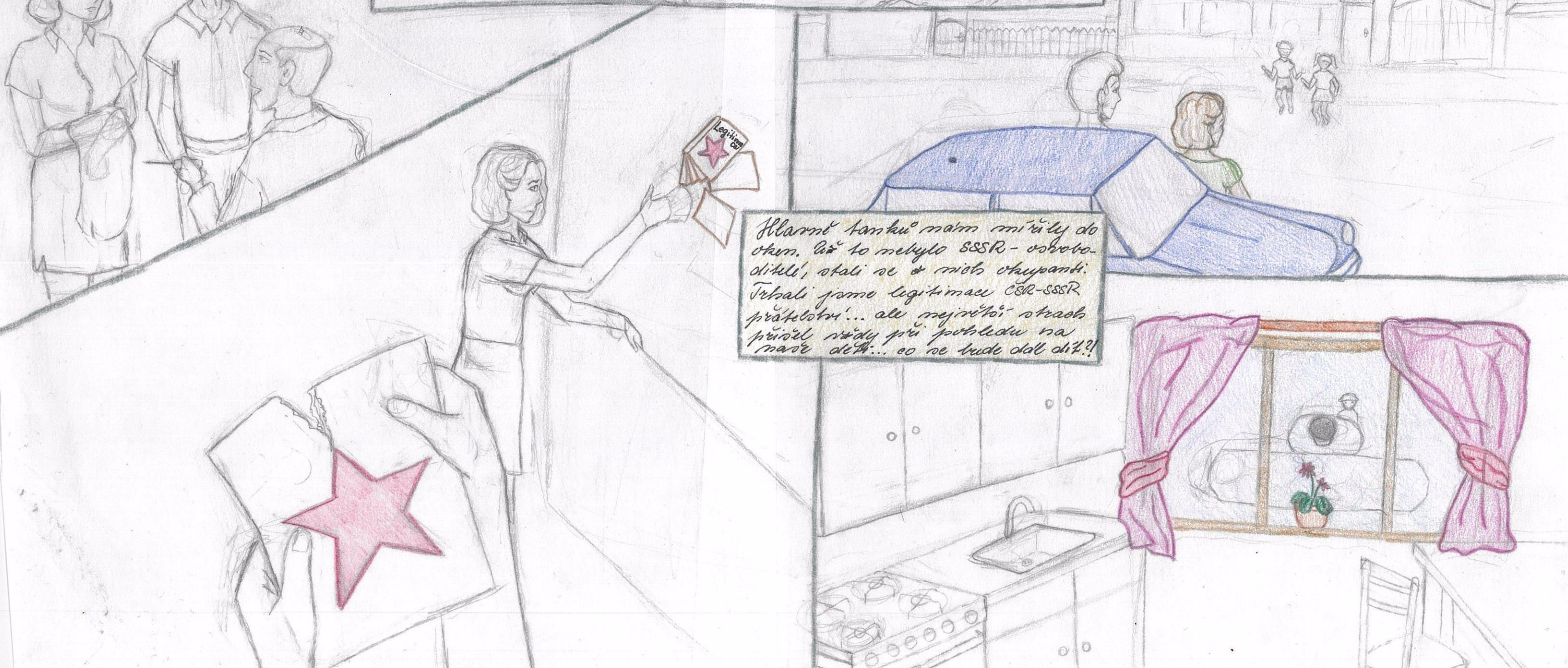

NDR

Tanku jsme měli už
na hranicích s ČSR. Nikdo
neměděl, co se děje. Až se práci
mám říkali průběh spolupráce
druží v Poudřicích...

Hlavně tanku mám měřily do
otum. Až to mělylo SSSR - soboto-
diteli, stali se a mých otupanti.
Tehali jsme legitimace ČSR-SSSR
přátelství... ale nejvřetši strach
přivěl vždy při pohledu na
mase děti... co se bude dál dít?!

Litoměřice

Choduný

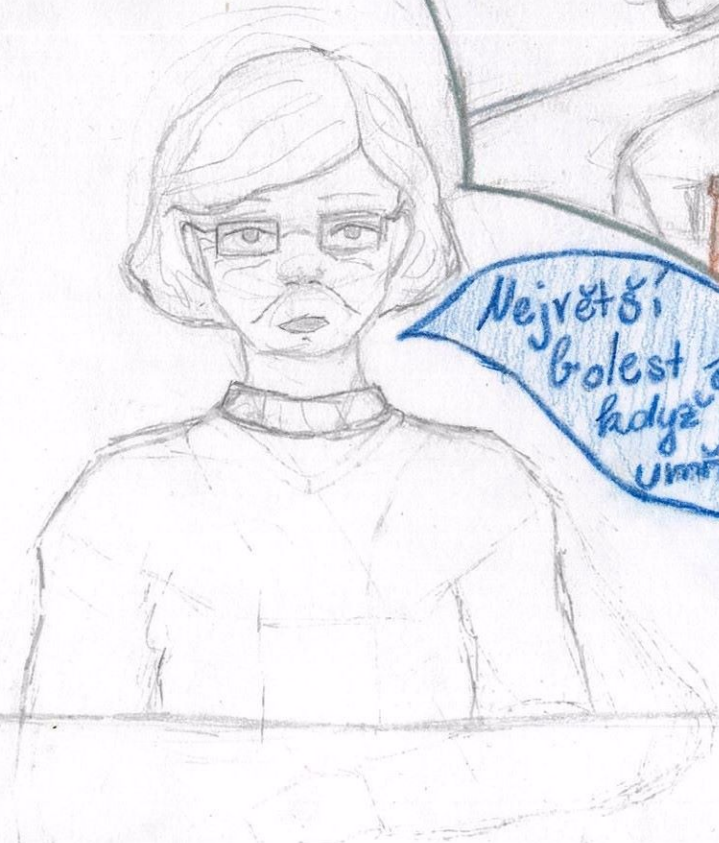
Roudnice
nad
Labem

Štětí

Jan Palach

Ja mám tu nejkrásí

Národní museum

Největší bolest je když Vám umře dítě

A potom se upálil Jan Palach - to bylo v 1969 - to joim si rekla, se se roičtmi oblašmili. Pro mě kato to byl hroinai, pro mě toho blažen. Tradovalo se, že existovalo kmuti, ve kterém se tvořalo, kdo to udělá. A pryj to „vybral“ Palach. Nemysli'm si, že tím potrestal režim, potrestal tím hlavně rodinu a svoji maminku. Jan Palach sebe způsobil velkou bolest, ale ještě větší přinesl svoji mamince, která s ní musela žít do konce života.

